

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
MHMP 231612/2026
Sp. zn.:
S-MHMP 1338811/2025/STR

Vyřizuje/tel.:
JUDr. Milan Plevka
236 00 4824
Počet listů/příloh: 7/0
Datum:
20.3.2026

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, jako odvolací správní orgán, příslušný dle § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání, které podal

Městská část Praha 2, zastoupená Mgr. Janem Recmanem, IČO 00063461, náměstí Míru 600/20, 120 00 Praha 2 – Vinohrady (dále jen "odvolatel") proti rozhodnutí, které vydal k žádosti společností FRINGS, a.s., IČO 26749181, Slavíkova 1510/19, 120 00 Praha 2-Vinohrady, kterou zastupuje Zlatoše Buzická, Václavská 160, 251 69 Velké Popovice (dále jen „žadatel“) Úřad městské části Praha 2, odbor výstavby (dále jen "stavební úřad") pod č.j. MCP2/461739/2025/OV-OUZR/Hr, spis.zn. OV/276349/2023/Hr ze dne 8.9.2025, kterým se schvaluje stavební záměr na stavby nazvané

- I. **nástavba domu č.p. 1639 při zachování stávající výšky hřebene střechy a přístavba výtahové šachty v místě stávajících lodžii na dvorní fasádě domu**
- II. **stavební úpravy domu č.p. 1639 souvisejících s nástavbou na úrovni 6.NP pro vestavbu 2 bytů do podkroví a přístavbou výtahové šachty v místě stávajících lodžii na dvorní fasádě domu Praha 2, Vinohrady, Mánesova 84**

na pozemku parc. č.1963 v katastrálním území Vinohrady rozhodl dle § 90 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Rozhodnutí stavebního úřadu se

m ě n í

tak, že do podmínek pro provedení stavby vkládá **podmínku č. 14**. Nejpozději ke dni zahájení užívání stavby musí být na stavebním pozemku parc. č. 1963 v k. ú. Vinohrady zajištěno místo pro umístění nádob na komunální odpad ve vnitřním dvoře objektu.

Ve zbytku se rozhodnutí **potvrzuje**.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

FRINGS, a.s., Slavíkova 1510/19, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

Odůvodnění:

Stavební úřad vydal dne 8.9.2025 pod č.j. MCP2/461739/2025/OV-OUZR/Hr, spis.zn. OV/276349/2023/Hr rozhodnutí, kterým se schvaluje stavební záměr na stavby nazvané I. nástavba domu č.p. 1639 při zachování stávající výšky hřebene střechy a přístavba výtahové šachty v místě stávajících lodžii na dvorní fasádě domu a II. stavební úpravy domu č.p. 1639 souvisejících s nástavbou na úrovni 6.NP pro vestavbu 2 bytů do podkroví a přístavbou výtahové šachty v místě stávajících lodžii na dvorní fasádě domu Praha 2, Vinohrady, Mánesova 84 na pozemku parc. č.1963 v katastrálním území Vinohrady.

Proti tomuto rozhodnutí odvolatel podal v zákonné lhůtě odvolání, k jehož obsahu se odvolací správní orgán vyjádří níže v odůvodnění odvolání.

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili.

K odvolání se vydřela zástupkyně žadatele, ve kterém uvedla, že 1.) projektová dokumentace byla zpracována v souladu s Pražskými stavebními předpisy, což potvrdil i stavební úřad ve svém rozhodnutí. Počet a řešení parkovacích stání odpovídá § 32 a § 33 PSP; provedení parkovacích míst na pozemku stavebníka brání závažné technické a prostorové důvody, které byly v dokumentaci řádně doloženy. Řešení hospodaření se srážkovými vodami (§ 38 PSP) zůstává nezměněno, neboť nástavba ani přístavba nemění způsob odvádění dešťových vod do veřejné kanalizace, ani jejich množství. Nakládání s odpady (§ 51 PSP) bude na základě vašich připomínek řešeno zajištěním míst pro odpadní nádoby ve vnitřním dvoře objektu, že 2.) v projektové dokumentaci je uvedeno, že s odpady ze stavby i z budoucího užívání bude nakládáno v souladu s tímto zákonem a souvisejícími právními předpisy. Tento způsob byl odsouhlasen stavebním úřadem zákona č. 541/2020 Sb., o nakládání s odpady a že 3.) záměr nepředstavuje novou zátěž pro dopravní infrastrukturu ani pro životní prostředí. Naopak zlepšit dostupnost objektu prostřednictvím výtahu a zvýší kvalitu bydlení bez zásadního zásahu do objemu či vzhledu domu, tj., že byly všechny požadavky uvedené v připomínkách Městské části Praha 2 řádně splněny a projekt je plně v souladu s platnými právními předpisy a Pražskými stavebními předpisy.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán po ověření, že odvolání bylo podáno účastníkem řízení, následně zkoumal, zda bylo odvolání podáno v zákonem stanovené lhůtě. Dle ust. § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta **15 dnů ode** dne oznámení rozhodnutí. Lhůta je zachována, pokud je odvolání podáno ve lhůtě k poštovní přepravě. Z obsahu spisu vyplývá, že rozhodnutí bylo odvolateli elektronicky doručeno dne 10.9.2025. Odvolání podal odvolatel elektronickou poštou dne 24.9.2025. Odvolání je přípustné a včasné.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkoumává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání

nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Předmětem schválené stavby je nástavba plnohodnotného ustoupeného podlaží směrem do dvora, osazení pultového vikýře směrem do dvora a osazení dvou vikýřů o rozměrech 5,32 x 4,045 m směrem do ulice na úrovni 6.NP domu č. p. 1639, před ustoupeným patrem směrem do dvora dvě terasy nad dvorním rizalitem, oddělené přistavěnou výtahovou šachtou, při zachování hřebene střechy na úrovni +24,550 (283,125 m n. m. BpV). Stavba je výškově umístěna následovně: hřeben střechy zůstává beze změny na kótě +24,545 m (283,125 m n. m. BpV). Okapová hrana navrhovaných vikýřů směrem do ulice je na kótě +22,775 m (281,355 m n. m. BpV). Okapová hrana střechy do ulice zůstává rovněž beze změny na kótě +20,485 m (279,060 m n. m. BpV). Napojení vikýře do dvora je navrženo na kótě +23,900 m (282,480 m n. m. BpV) a okapová hrana vikýře do dvora na kótě +22,815 m (281,395 m n. m. BpV). Přístavba výtahové šachty dosahuje výšky +21,450 m (280,030 m n. m. BpV). Veškeré výškové údaje jsou vztaženy k úrovni chodníku v místě vstupu do budovy, která odpovídá kótě -0,380 m, tj. 258,200 m n. m. v systému BpV.

Projektová dokumentace byla zpracována v 09/2013 (revize PD 2023, 02/2025), autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby Ing. Zlatuší Buzickou ČKAIT 0002974.

Stavebníkem je spol. FRINGS, a.s., IČO 26749181, Slavíkova 1510/19,120 00 Praha 2, kterou zastupuje Ing. Zlatuše Buzická, IČO 10220526, Václavská 160, 251 69 Velké Popovice.

Dne 1. 7. 2024 nabyl plné účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 330 odst. 1 se řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že předmětné řízení bylo zahájeno dne 30. 6. 2023, řízení se dokončuje podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Dokumentace se posuzuje podle dosavadního znění nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), ve znění nařízení č. 14/2018 Sb. hl. m. Prahy, nařízení č. 8/2022 Sb. hl. m. Prahy a nařízení č. 15/2022 Sb. hl. m. Prahy, Pražské stavební předpisy, dále jen PSP.

ODVOLÁNÍ

Odvolatel Úřad městské části Praha 2, zastoupený místostarostou Mgr. Janem Recmanem, IČO 00063461, náměstí Míru 600/20, 120 00 Praha 2 – Vinohrady.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu námitek uplatněných v odvolání a v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal také soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. K jednotlivým uplatněným odvolacím důvodům odvolací orgán uvádí následující (odvolací důvody jsou dále uvedeny **kurzivou** v plném znění):

Podle ustanovení § 25 odst. (1) nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024 (i dle starých PSP), platí, že pro stavby, s výjimkou staveb dočasných na dobu nejvýše 1 rokuje nutno zřídit vázaná a návštěvnická stání v počtu podle tohoto nařízení. Pro stavby je stanoven: a) minimální požadovaný a b) maximální přípustný počet stání. Městská část Praha 2 má za to, že povolený záměr nedostál požadavku dle § 25 odst.

(1) nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024, protože nebylo řádně prokázáno, z jakých závažných stavebně technických a statických důvodů není možné ve stávajícím stavebním objektu, popř. na pozemku u stavebního objektu realizovat a zajistit požadovanou kapacitu parkování. Uvedené odůvodnění stavebníka,

že „... v objektu nejsou žádná garážová ani parkovací stání...“, naopak samo o sobě potvrzuje nutnost jejich doplnění, a to zejména s ohledem na deklarovaný nárůst kapacity bytových jednotek v objektu, který logicky generuje zvýšenou potřebu parkování. Argumentace, že „...do dvorní části je přístup pouze pro pěší, výškový rozdíl mezi ulicí a zahradou je cca 4,4 m. Z důvodu velkého převýšení a značného zásahu do statiky průjezd domem nelze vytvořit...“, není dostatečným odborným podkladem. Nejedná se totiž o prokázání nemožnosti realizace parkování jako takového, nýbrž pouze o konstatování, že jedna konkrétní varianta (průjezd domem) není z hlediska stavebně – technického možná. To však nevylučuje existenci jiných technických řešení, jak parkovací stání zajistit. Městská část Praha 2 dále zdůrazňuje, že problematika kapacity parkování je v daném území obzvláště závažná. Již dnes je prokazatelné, že počet vydaných rezidentských parkovacích oprávnění dlouhodobě převyšuje skutečný počet legálně zřízených parkovacích míst na veřejných komunikacích. Jakýkoli nový záměr, který navyšuje kapacitu užívání objektu (a tedy i počet uživatelů s potřebou parkování), proto musí být posuzován s maximálním důrazem na zajištění odpovídajícího počtu parkovacích stání přímo v rámci stavby nebo na přilehlém pozemku. Za těchto okolností považuje městská část Praha 2 odmítnutí své námítky jako „bezpředmětné“ za nepřiměřené a v rozporu se smyslem a účelem § 25 odst. (1) nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024, jehož cílem je právě zabránit navyšování zátěže na veřejný prostor bez adekvátního řešení dopravy v klidu.

Podle ustanovení § 26 odst. (1), nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024 (i dle starých PSP), platí, že parkovací a odstavná stání se umísťují na stavebním pozemku, na pozemcích v rámci daného záměru nebo tam, kde určí regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 48 odst. 2. Smyslem a účelem tohoto ustanovení je zajistit, aby nově vznikající nebo rozšiřované stavební objekty nezvyšovaly nepřiměřeným způsobem dopravní zátěž v dané lokalitě a aby nedocházelo k dalšímu přenášení nedostatku parkovacích kapacit na veřejná prostranství. Městská část Praha 2 má za to, že povolený záměr těmito požadavkům nedostál, neboť parkovací stání nejsou umístěna na stavebním pozemku v rámci daného záměru. Záměr tak fakticky generuje novou potřebu parkování, aniž by ji současně řešil v souladu s požadavky právního předpisu. Odchýlení se od této povinnosti je možné pouze za předpokladu, že je doloženo, že z objektivních závažných důvodů nelze parkovací stání na stavebním pozemku umístit, a že je současně zajištěna jiná alternativa v souladu s právními předpisy. V posuzovaném případě však takový postup doložen nebyl. Stavebník ani správní orgán nepředložili přesvědčivý důkaz, že by z technických či prostorových důvodů nebylo možné parkovací kapacitu řešit přímo na stavebním pozemku nebo v rámci daného záměru. Zároveň nebyla předložena žádná relevantní náhradní varianta umístění stání v souladu s § 26 odst. (1). Tímto postupem došlo podle názoru městské části Praha 2 k porušení výše citovaného ustanovení, neboť záměr nesplnil základní požadavek na zajištění parkovacích stání v místě realizace stavby. Výsledkem je zvýšený tlak, na již dnes nedostatečnou kapacitu veřejných parkovacích míst na komunikacích v městské části Praha 2, což je v rozporu nejen s právní úpravou, ale i se zásadou udržitelného rozvoje území a se záměrem hl. m. Prahy systematicky řešit problém dopravy v klidu.

Podle ustanovení § 26 odst. (2), nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024 (i dle starých PSP), platí, že mimo stavební pozemek, popřípadě mimo daný záměr lze stání umístit v případě, že se umísťuje jednotlivá stavba do stávající zástavby a vzhledem k místním podmínkám nelze stání zřídit na pozemku stavby; v takovém případě musí být stání umístěna v docházkové vzdálenosti do 300 metrů. V případě, že se záměr nachází v památkové rezervaci hlavního města Prahy, je docházková vzdálenost 500 metrů. Městská část Praha 2 má za to, že povolený záměr nedostál požadavku dle § 26 odst. (2) nařízení hl. m. Prahy č.

12/2024 (i dle starých PSP). Nebylo totiž doloženo, že by parkovací stání byla zřízena či smluvně zajištěna v zákonem požadované docházkové vzdálenosti. Odůvodnění stavebníka, že „... parkovací místa budou zajištěna smluvně na vyhrazeném parkovišti v blízkosti objektu...“, není dostatečné a neplní požadavky právního předpisu. Jedná se pouze o obecné prohlášení bez specifikace konkrétní lokality, bez uvedení přesné adresy či parcelního čísla a bez doložení právního vztahu k předmětným stáním (např. nájemní smlouvy, smlouvy o výhradním užívání apod.). Navíc je třeba zdůraznit, že v blízkém okolí záměru se žádné vyhrazené parkoviště, které by mohlo poskytnout dostatečnou a dlouhodobě garantovanou kapacitu parkovacích míst, nenachází. Neexistuje tedy ani faktická možnost, aby tato stání byla smluvně zajištěna v souladu s požadavky § 26 odst. (2). Za těchto okolností nelze považovat zákonnou podmínku za splněnou. Záměr tak nejenže neřeší nově vzniklou potřebu parkování, ale přenáší ji v plném rozsahu na veřejný prostor, který je již nyní nadměrně zatížen a nedostačující. Takový postup je v rozporu nejen s výše citovaným ustanovením, ale i s cílem celé právní úpravy, tj. zajistit udržitelné využívání území a zamezit dalšímu zhoršování dopravní situace v městské části Praha 2.

K odvolatelově námitce, že nebylo řádně prokázáno, z jakých závažných stavebně technických a statických důvodů nebylo možné ve stávajícím objektu zajistit požadovanou kapacitu parkování odvolací správní orgán uvádí, že z důvodu zahájení předmětného řízení dne **30. 6. 2023**, se řízení dokončuje podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Dokumentace se posuzuje podle **dosavadního** (v době podání žádosti) znění **nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy**, (PSP), ve znění nařízení č. 14/2018 Sb. hl. m. Prahy, nařízení č. 8/2022 Sb. hl. m. Prahy a nařízení č. 15/2022 Sb. hl. m. Prahy, nikoliv dle nového nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024, o požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze. Tedy odvolatelův odkaz na znění § 25 nařízení č. 12/2024 není důvodný, protože stavba musí být posuzována v otázce kapacity parkování dle § 32 PSP a formy a charakteru parkování dle § 33 PSP.

Odvolatel, ještě jako účastník řízení vznesl během řízení námitky dne 16. 6. 2025 pod č.j. MCP2/369553/2025/OV/Bal. V tomto jeho podání lze shrnout, že namítal nedostatky týkající se kapacity parkování, formy a charakteru parkování a nakládání s odpady. Obecně lze konstatovat, že se vznesenými námitkami uvedenými v odvolání v podobném znění vypořádal stavební úřad již v řízení, kdy na podané námitky vznesené účastníkem řízení reagoval v části odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zejména se jimi věcně zabýval na str. 5, kdy uvedl, že „Počet míst k parkování byl vypočten podle § 32 PSP v počtu 2 míst, v projektové dokumentaci bylo prokázáno, že zřízení parkovacích míst vylučují dle § 1 odst. 4 PSP závažné stavebně technické důvody spočívající v těchto skutečnostech: v objektu nejsou žádná garážová ani parkovací stání. Do dvorní části je přístup pouze pro pěší, výškový rozdíl mezi ulicí a zahradou je cca 4,4 m. Z důvodu velkého převýšení a značného zásahu do statiky průjezd domem nelze vytvořit.“ Dále také uvedl „Stavební úřad předně uvádí, že namítatel neuvedl žádný argument, v čem předložená dokumentace podle jeho názoru nesplňuje citovaná ustanovení. Stavební úřad v rámci řízení v souladu se stavebním zákonem ověřil soulad předložené dokumentace se stavebním zákonem, jeho prováděcími předpisy a PSP, a to včetně ustanovení uváděných namítatelem. Počet parkovacích míst byl stanoven v souladu s PSP a současně bylo prokázáno, že jejich provedení na pozemku stavebníka brání závažné stavebně technické důvody, zcela v souladu s ustanovením § 1 odst. 4 PSP. Hospodaření se srážkovými vodami je stávající, provedením nástavby a přístavby se nemění objem dešťových vod odváděných do kanalizace stávajícím způsobem. Nakládání s odpady ze stavby a z budoucího užívání stavby je řešeno v projektové dokumentaci a splňuje podmínky PSP.“

Co lze v daném odůvodnění stavebnímu úřadu vytknout, je, že se vypořádával pouze, jak uvádí v napadeném rozhodnutí, s námitkami podanými dne 24.5.2023 pod č.j. MCP2/131420/2023/ODUR-OUR (jedná se však o vyjádření k dokumentaci ke společnému územnímu řízení podané před zahájením řízení) kdy Městská část Praha 2 vydala nesouhlasné vyjádření k navrhovanému záměru, ale v rozhodnutí se nevypořádal s námitkami podanými dne 16.6.2025 pod č.j. MCP2/369553/2025/OV/Bal, které jsou součástí spisového materiálu.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí výslovně reagoval na podání, které posoudil jako námitky uplatněné dne 24. 5. 2023, zatímco námitky podané v řízení dne 16. 6. 2025 v rozhodnutí samostatně nezmínil ani neodůvodnil. Jedná se o obsahově stejné námitky, které jsou předmětem odvolání, které směřuje do napadeného rozhodnutí. Obsahově však tyto námitky opakují totožné okruhy výhrad (forma parkování, odpady), které již byly v rozhodnutí věcně posouzeny.

Odvolací správní orgán proto uzavírá, že i když stavební úřad formálně námitky ze dne 16.6.2025 nezahrnul (nevypořádal) v rozhodnutí, z věcného hlediska se s námitkami účastníka vypořádal, neboť jejich obsah byl téměř totožný s podáním ze dne 24.5.2023, které bylo vypořádáno v odůvodnění rozhodnutí.

Dále odvolací orgán konstatuje, že správní řízení, stejně jako v něm vydaná rozhodnutí orgánů prvního a druhého stupně, tvoří v zásadě jeden procesní celek od zahájení řízení až do právní moci konečného rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že odvolací řízení přímo navazuje na řízení v prvním stupni, s nímž tvoří jeden procesní celek, zásadám spravedlivého procesu neodporuje, napraví-li správní orgán druhého stupně pochybení orgánu prvostupňového, není-li tím porušena zásada dvojinstančnosti správního řízení. **Odvolací správní orgán odstraní vady odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně při vypořádání námitek tím, že tyto námitky podané do řízení dne 16.6.2025, vypořádává v rámci odvolání ve svém rozhodnutí.**

První námitkou v podání ze dne 16.6.2025 bylo to, *že odvolatel požadoval, aby stavební úpravy byly řešeny v souladu s nařízením č. 12/2024 Sb., hl. m. Prahy, o požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze a ustanovením vyhlášky č. 146/2024 Sb., o požadavcích na výstavbu.* Touto námitkou se odvolací správní orgán zabýval viz výše v odůvodnění rozhodnutí. Jedná se totiž o stejnou námitku podanou v rámci odvolání proti napadenému rozhodnutí. Druhá námitka směřovala do oblastí, *aby s odpady z bytových a nebytových ploch bylo nakládáno v souladu se zákonem č. 541/2020 Sb., o odpadech v platném znění a obecně závaznou vyhláškou hl. m. Prahy 20/2022, o stanovení obecního systému odpadového hospodářství hl. m. Prahy.* Jedná se rovněž obsahově o stejnou námitku, jaká je obsahem podaného odvolání, kde se odvolací správní orgán bude věnovat níže v odůvodnění odvolání.

K jednotlivým námitkám týkajících se formy, kapacity a charakteru parkování, odvolací správní orgán uvádí, že dle ust. § 32 odst. 1) PSP je *„Pro stavby, s výjimkou staveb dočasných na dobu nejvýše jednoho roku, nutno zřídit vázaná a návštěvnická stání v počtu podle tohoto nařízení. Pro stavby je stanoven: a) minimální požadovaný a b) maximální přípustný počet stání.“*

Odvolatel v této části fakticky nerozporuje správnost výpočtu potřeby nových parkovacích stání – vázaných a návštěvnických. Z předložené projektové dokumentace vyplývá, že v části dopravního řešení je deklarována potřeba zajištění dopravy v klidu ve vztahu k navrhované nástavbě objektu, a to v rozsahu dvou parkovacích stání vázaných a jednoho stání návštěvnického. Odvolatelova námitka poukazuje na

nedostatečně podloženou argumentaci stavebníka, potažmo přejetou stavebním úřadem, o nemožnosti zhotovení parkovacích stání.

Dle ust. § 33 odst. 1) PSP se „*Stání umísťují na stavebním pozemku, na pozemcích v rámci společně řešeného celku nebo tam, kde určí územní nebo regulační plán.*“

Dle ust. § 33 odst. 2) PSP „*Mimo stavební pozemek, popřípadě mimo společně řešený celek lze stání umístit v případě, že se umísťuje jednotlivá stavba do stávající zástavby a vzhledem k místním podmínkám nelze stání zřídit na pozemku stavby; v takovém případě musí být stání umístěna v docházkové vzdálenosti do 300 m.*“

Stavební úřad se při vypořádání námítky odkazoval na ust. § 1 odst. 4) PSP. Ustanovení tohoto nařízení se použijí při navrhování, povolování, ohlašování, provádění, užívání či odstraňování staveb nebo zařízení; požadavky zvláštních právních předpisů tím nejsou dotčeny. Ustanovení tohoto nařízení se použijí též u změn staveb nebo zařízení, u udržovacích prací, u změn v užívání staveb nebo zařízení, u dočasných staveb zařízení staveniště a u staveb, které jsou kulturními památkami nebo jsou v památkových rezervacích nebo památkových zónách. Realizace by vyžadovala zásadní zásah do nosného systému a překonání výrazného výškového rozdílu, což objektivně zakládá důvody dle § 33 odst. 2) PSP, pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevyklučují.

V předložené projektové dokumentaci, konkrétně v B. Souhrnné technické zprávě je v části dopravního řešení B.4 c) uvedeno projektantem k dopravě v klidu následující: *je nutné zajistit dvě parkovací stání vázaná a jedno návštěvnické. V objektu nejsou garážová ani parkovací stání. Do dvorní části je přístup pouze pro pěší, výškový rozdíl mezi ulicí a zahradou je cca 4,4 m. Z důvodu velkého převýšení a značného zásahu do statiky průjezd domem nelze vytvořit. Parkovací místa budou zajištěna smluvně na vyhrazeném parkovišti v blízkosti objektu.*

Odvolací správní orgán konstatuje, že z předložené projektové dokumentace vyplývá, že v části dopravního řešení je deklarována potřeba zajištění dopravy v klidu ve vztahu k navrhované nástavbě objektu, a to v rozsahu dvou parkovacích stání vázaných a jednoho stání návštěvnického. Současně z dokumentace vyplývá, že objekt v současnosti nedisponuje žádnými garážovými ani parkovacími stáními. Do dvorní části je umožněn pouze pěší přístup. Výškový rozdíl mezi úrovní přilehlé komunikace a úrovní dvorní zahrady činí 4,4 m.

Posuzovaný objekt se nachází v centrálním stabilizovaném území v rámci kompaktní blokové zástavby městské části Praha 2, konkrétně v lokalitě Vinohrady. V kontextu lokality Vinohrady (např. ulice Vinohradská, Mánesova, Slezská a okolí) je parkování významným problémem (typické pro hustě zastavěné městské čtvrti s historickou blokovou zástavbou) a realita je taková, že souvislé rozsáhlé parkovací garáže ve dvorech činžovních domů nejsou standardem ani obecně běžné. Vinohrady jsou historická městská čtvrť s převážně 19.–20. století blokovou zástavbou nejčastěji 4–6 patrových činžovních domů bez původně dimenzovaných vjezdů či garáží ve dvoře. Vznik takových domů probíhal v době, kdy osobní automobily nebyly běžné, což znamená omezenou šířku dvorních průjezdů a často i malý dvůr.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že z výkresové dokumentace (např. z výkresu Řez A-A' - navrhované řešení) vyplývá výškový rozdíl mezi uliční fasádou a dvorní částí a to o -4,420 m, jak deklaroval stavební úřad. Dále ověřil ze situačních výkresů a ortofotomapy, že není patrná možnost zřízení parkovacích stání

ve dvoře blokové zástavby u předmětné stavby na pozemku parc. č. 1963, z důvodu převýšení zahrady vnitrobloku na pozemku parc. č. 1964. Odvolací správní orgán je toho názoru, že zřízení průjezdu domem či nového vjezdu do dvora by si vyžádalo zásadní zásahy do nosných konstrukcí objektu, úpravy jeho dispozičního a statického systému a překonání značného výškového rozdílu. Takový zásah by byl z hlediska stavebně-technického nepřiměřený, což objektivně zakládá důvody dle § 1 odst. 4 PSP. S ohledem na prokázaný stavebně-technický stav objektu, jeho umístění v centrálním stabilizovaném území s kompaktní blokovou strukturou a objektivní nemožnost realizace vjezdu do dvora, je nemožnost zřízení parkovacích stání na vlastním pozemku dostatečně odůvodněna. **Námítka je nedůvodná.**

Městská část Praha 2 má za to, že stavební záměr neměl být výše označeným rozhodnutím povolen, protože nevede k tomu, aby dům č. p. 1639 splňoval požadavek dle § 25 vyhlášky č. 146/2024 Sb., o požadavcích na výstavbu, v platném znění. Toto ustanovení ukládá povinnost, aby každý stavební objekt byl vybaven místností nebo vymezeným místem pro soustředování komunálního odpadu, a to přímo na pozemku stavby. Smyslem této právní úpravy je zajistit, aby nakládání s odpady vznikajícími jak při užívání stavby, tak při jejím budoucím provozu, bylo řešeno způsobem, který nenarušuje veřejný prostor a nepřenáší související zátěž na okolí.

V této souvislosti městská část Praha 2 vyjádřila požadavek, aby bylo zajištěno, že s komunálním odpadem bude nakládáno v souladu se zákonem č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy č. 20/2022, o stanovení obecního systému odpadového hospodářství hlavního města Prahy (vyhláška o odpadech), tj. že nádoby nebudou trvale umístěny na veřejném prostranství.

Tato námitka městské části Praha 2 vychází z dlouhodobé zkušenosti městské části s vlastníkem domu č. p. 1639, Mánesova 84, který ponechává trvale nádobu na směsný komunální odpad pro uvedený bytový dům o objemu 1100 l na ulici i mimo dobu svozu s tím, že tvrdí, že nemá možnost zajistit její umístění v domě (dům vznikl podle tvrzení jeho vlastníka a nynějšího žadatele o schválení záměru obsahujícího nástavbu a přístavbu domu na počátku 20. století a nedisponuje místností pro umístění nádob na směsný komunální odpad) či ve dvoře svého domu.

Stavební úřad schválil výše specifikovaným rozhodnutím stavební záměr, se kterým je spojeno mimo jiné také navýšení počtu bytů v domě, na základě žádosti vlastníka domu č. p. 1639, ulice Mánesova 84, Praha 2, která byla podána dne 30. 6. 2023, a postupoval přitom dle § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, v platném znění.

Podle § 94o odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném již ke dni podání žádosti však platilo, že ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zdaje stavební záměr v souladu mimo jiné s požadavky zvláštních právních předpisů, přičemž dle § 51 nařízení hlavního města Prahy č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), ve znění platném ke dni podání žádosti, platilo, že stavby musí být vybaveny místností pro odkládání odpadu, která kapacitně odpovídá požadovanému účelu stavby, nebo musí být vybaveny místem pro umístění odpadních nádob situovaným na stavebním pozemku.

Městská část Praha 2 má za to, že s ohledem na předmět záměru, který byl stavebnímu úřadu předložen a ze kterého je zřejmé, že se bude navyšovat počet bytů v domě a záměr tedy nepochybně má potenciál

dotknout se také produkce směsného komunálního odpadu z domu č. p. 1639, Mánesova 84, Praha 2, se měl stavební úřad, byť předmětem záměru je změna stavby (nástavba a přístavba), zabývat rovněž tím, zda pro požadovanou změnu jsou již v domě vytvořeny potřebné podmínky, tak aby odkládání komunálního odpadu, který bude vznikat rovněž z nových bytů (které vzniknou při realizaci půdní vestavby), probíhalo v souladu se zmíněným § 51 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy.

Městská část Praha 2 má za to, že stavební záměr neměl být výše označeným rozhodnutím schválen, protože z podané žádosti ani z předložené projektové dokumentace není zřejmé, jak má být po změně počtu bytů naplněn v domě č. p. 1639, Mánesova 84, Praha 2, který je součástí pozemku parc. č. 1639, k. ú. Vinohrady, resp. ve dvoře na uvedeném pozemku parc. č. 1639, k. ú. Vinohrady, naplněn požadavek plynoucí ke dni podání žádosti z § 51 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy (resp. nyní plynoucí z § 25 vyhlášky č. 146/2024 Sb.), aby dům, ve kterém má být zvyšován počet bytů a ve kterém mají lodžie ve dvoře ustoupit výtahu, byl vybaven místností nebo místem pro soustředování komunálního odpadu na pozemku stavby. Vlastník nemovitosti je povinen zajistit umístění sběrných nádob na odpad v souladu s obecně závaznými předpisy, tj. v rámci pozemku stavby, nikoli na veřejném prostranství bez povolení.

V konkrétním případě domu č. p. 1639 je dlouhodobě zřejmé, že objekt nedisponuje vlastním místem pro soustředování komunálního odpadu. Z tohoto důvodu jsou sběrné nádoby (kontejnery) opakovaně a trvale umísťovány na veřejném chodníku před objektem, a to bez jakéhokoli povolení k záboru veřejného prostranství. Tímto postupem dochází nejen k porušení právních předpisů, ale rovněž k narušení plynulosti pohybu chodců a zhoršování kvality veřejného prostoru v lokalitě.

Za této situace měl stavební úřad trvat na tom, aby projektová dokumentace obsahovala jasné a realizovatelné řešení otázky soustředování komunálního odpadu přímo na pozemku stavby. Skutečnost, že tato povinnost nebyla splněna, a přesto byl stavební záměr povolen, je podle názoru městské části Praha 2 v rozporu s výše citovanými předpisy a dále prohlubuje dlouhodobě nevyhovující stav v nakládání s odpady u předmětného objektu.

Žádost byla podána 30. 6. 2023. Použije se tedy právní stav účinný k tomuto datu, tj.: § 94o odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., a § 51 PSP. Současný § 25 vyhlášky č. 146/2024 Sb. je obsahově obdobný, ale není rozhodný pro posouzení zákonnosti rozhodnutí vydaného podle přechodných ustanovení.

Dle ust. § 51 odst. 1) PSP musí být „Stavby vybaveny místností pro odkládání odpadu, která kapacitně odpovídá požadovanému účelu stavby, nebo musí být vybaveny místem pro umístění odpadních nádob situovaným na stavebním pozemku. Místnosti pro odpad musí být odvětrány.

Stavební úřad se v odůvodnění omezil na str. 5 na tezi, že nakládání s odpady ze stavby a z budoucího užívání stavby je řešeno v projektové dokumentaci a splňuje podmínky PSP.

Odvolací správní orgán konstatuje po prostudování spisu, že postup nakládání s odpady byl řešen v projektové dokumentaci, a lze poukázat např. na B. Souhrnnou technickou zprávu část B.2.10. a část B.6 – odpadové hospodářství, ve kterém projektant popisuje postup nakládání s odpady při výstavbě, tak i při provozu. Je uvedeno, že odpad vznikající při běžném využívání bude tříděn a ukládán jako komunální odpad, pro který bude k dispozici popelnice se zajištěným pravidelným odvozem. Ve vyjádření stavebník ze dne 12. 11. 2025 (MCP2/684427/2025), uvedl, že nakládání s odpady bude na základě připomínek (odvolatele) řešeno zajištěním míst pro odpadní nádoby ve vnitřním dvoře objektu. Dále uvádí, že s odpady

ze stavby i budoucího užívání bude nakládáno v souladu se zákonem č. 541/2020 Sb. a souvisejícími právními předpisy. Soulad záměru z hlediska odpadového hospodářství posoudil rovněž dotčený orgán Úřad městské části Praha 2, Odbor životního prostředí, který vydal koordinované stanovisko dne 19.4.2023 pod č.j. MCP2/131412/2023, kde ve vyjádření souhlasí s výše uvedenou stavbou.

Na území hlavního města Praha, konkrétně v městské části Praha 2, katastrálním území Vinohrady, zejména v oblasti ulic Mánesova, Vinohradská a Slezská, je nakládání s komunálním odpadem ovlivněno charakterem historické blokové zástavby z přelomu 19. a 20. století. Tento charakter historické blokové zástavby, tvořené převážně vícepodlažními činžovními domy s omezenými dvorními prostory a úzkými parcelami, může objektivně limitovat dispoziční možnosti staveb při umísťování nádob na komunální odpad. Řešení soustřeďování odpadu je proto nutno posuzovat individuálně s ohledem na stavebně-technické možnosti konkrétního objektu, při současném respektování požadavků § 51 PSP. Charakter změny dokončené stavby (nástavba 6. NP) sám o sobě nevyvolává povinnost stavebně upravovat stávající 1. NP za účelem zřízení nové místnosti pro odpad. Zřízení samostatné místnosti pro odkládání komunálního odpadu v 1. NP by vyžadovalo zásadní dispoziční a konstrukční zásahy do nosných konstrukcí objektu, případně omezení stávajícího funkčního využití prostor, což je vzhledem k charakteru změny dokončené stavby (nástavba 6. NP) stavebně i ekonomicky nepřiměřené.

K souladu stavby s PSP, odvolací správní orgán konstatuje, že ustanovení § 51 odst. 1 PSP připouští dvě alternativy, a to buď místnost pro odkládání odpadu, která kapacitně odpovídá požadovanému účelu stavby, nebo místo pro umístění nádob na stavebním pozemku. U každého záměru, který navyšuje počet bytů, lze očekávat, že bude navýšena produkce odpadu a budou měněny kapacitní nároky na odpadové hospodářství. Navýšení o dvě bytové jednotky sice objektivně zvýší produkci komunálního odpadu, avšak v rámci šestipodlažního bytového domu nepředstavuje změnu, která by sama o sobě vyžadovala stavební zásah do dispozice objektu. Kapacitní potřeby lze řešit organizačními opatřeními (navýšení objemu nádob, četnost svozu).

Z vyjádření stavebníka je patrné, že nakládání s odpady bude řešeno zajištěním míst pro odpadní nádoby ve vnitřním dvoře objektu. Odvolací správní orgán dále konstatuje, že po posouzení spisu došel k závěru, že pokud je zajištěno umístění nádob ve vnitřním dvoře na parc. č. 1963, je naplněna druhá zákonná podmínka vybavení stavby místem pro umístění odpadních nádob situovaným na stavebním pozemku, a tedy je taková stavba v souladu s ust. § 51 PSP.

Odvolací správní orgán nemůže předjímat nesprávnost umístění popelnic na komunální odpad, s tvrzením odvolatele, že jsou umístěny na veřejném pozemku na ulici. Předmětem stavebního řízení není posuzování konkrétního provozního režimu nakládání s odpady po dokončení stavby ani otázka případného záboru veřejného prostranství. Dočasné přistavení nádob při svozu je běžnou provozní praxí. Dlouhodobé umístění na chodníku je otázkou jiných právních vztahů (vlastnické právo, veřejné prostranství), nikoli otázkou souladu stavby s PSP. **Námítka je nedůvodná.**

Na základě této odvolací námítky změnil odvolací správní orgán napadené rozhodnutí tak, že povinnost zajistit na pozemku místo na umístění nádob na komunální odpad, uložil jako podmínku pro provedení stavby.

Městská část Praha 2 má za to, že stavební záměr neměl být výše označeným rozhodnutím povolen, protože nevede k tomu, aby dům č. p. 1639 splňoval požadavek dle § 5 odst. (3) zákona č. 254/2001 Sb., o

vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v platném znění. Při provádění staveb nebo jejich změn nebo změn jejich užívání je stavebník povinen zabezpečit omezení odtoku povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby (dále jen „srážková voda“) akumulací a následným využitím, popřípadě vsakováním na pozemku, výparem, anebo, není-li žádný z těchto způsobů omezení odtoku srážkových vod možný nebo dostatečný, jejich zadržováním a řízeným odváděním nebo kombinací těchto způsobů. Bez splnění těchto podmínek nesmí být povolena stavba, změna stavby před jejím dokončením, užívání stavby ani vydáno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nebo rozhodnutí o změně v užívání stavby. Současně je nutné upozornit na ustanovení § 30 odst. (4) nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024 (stejně jako dřívějších Pražských stavebních předpisů), podle něhož musí být hospodaření se srážkovými vodami řešeno na stavebním pozemku, a to v rámci daného záměru. Záměry, které se tomuto požadavku vyhýbají nebo jej obcházejí, jsou v přímém rozporu s právní úpravou i se záměrem hl. m. Prahy podporovat udržitelné nakládání s dešťovou vodou a snižovat zatížení jednotné kanalizační sítě. V projednávaném případě je v rozhodnutí stavebního úřadu uvedeno, že „... hospodaření se srážkovými vodami je stávající, provedením nástavby a přístavby se nemění objem dešťových vod odváděných do kanalizace stávajícím způsobem. Toto tvrzení je však v rozporu se skutečností. Záměr prokazatelně mění tvar i parametry střechy, a proto je nezbytné, aby projekt obsahoval jasné a konkrétní řešení odpovídající požadavkům vodního zákona i nařízení hl. m. Prahy. Skutečnost, že projektová dokumentace ani rozhodnutí neobsahují řešení hospodaření se srážkovými vodami na stavebním pozemku, je závažným nedostatkem. Výsledkem je, že stavba přispívá k dalšímu přetěžování veřejné kanalizační soustavy a nerespektuje povinnost stavebníka omezit odtok srážkových vod přímo v místě jejich dopadu. Za této situace měl stavební úřad postupovat v souladu s citovanými právními předpisy a nepovolit stavební záměr bez řádného prokázání, že hospodaření se srážkovými vodami bude řešeno způsobem stanoveným zákonem a nařízením hl. m. Prahy. Tím, že tak neučinil, povolil stavbu v rozporu s kogentními požadavky právní úpravy, což je podle názoru městské části Praha 2 nepřipustné. S ohledem na výše uvedené městská část Praha 2 navrhuje, aby Odbor stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy jako odvolací orgán napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Odvolatelova námitka směřuje proti hospodaření a nakládání se srážkovými vodami. K danému záměru je z tohoto hlediska příslušné ust. § 38 PSP, Hospodaření se srážkovými vodami, zejména pak odst. 1) a 3). Odvolatelem citované ustanovení § 30 odst. (4) nařízení hl. m. Prahy č. 12/2024 není rozhodné, neboť rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti předchozí právní úpravy. Ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb. je obecnou zákonnou povinností, jejíž konkrétní naplnění je na území hlavního města Prahy promítnuto právě do § 38 PSP.

Odvolatel v námitce nikterak nekonkretizuje důvody, v kterých spatřuje nesprávné vyhodnocení stavebního úřadu ohledně odtoku srážkových vod, i avizované nesprávnosti dokumentace. Pouze se omezil na negování tvrzení uvedených v rozhodnutí, a to se závěrem, že tato tvrzení jsou v rozporu se skutečností. Uvádí: „Záměr prokazatelně mění tvar i parametry střechy, a proto je nezbytné, aby projekt obsahoval jasné a konkrétní řešení odpovídající požadavkům vodního zákona i nařízení hl. m. Prahy.“ Žádné podpůrné důkazy, fotografie, výpočty k tomuto avizovanému prokázání odvolatel neuvedl. Odvolatel nevznesl žádné nové právní ani skutkové důvody.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že s podobným zněním námitky se zabýval stavební úřad již v řízení. A to konkrétně v rozhodnutí na str. 4 uvedl k souladu s § 38: „Hospodaření se srážkovými vodami – dešťové

vody budou ze střechy objektů odvedeny do kanalizace stávajícím způsobem.“, a na str. 5 „Hospodaření se srážkovými vodami je stávající, provedením nástavby a přístavby se nemění objem dešťových vod odváděných do kanalizace stávajícím způsobem“.

Odvolací orgán konstatuje, že odvolatel nepředložil konkrétní skutkové či odborné podklady, z nichž by vyplývalo navýšení odtoku srážkových vod oproti stávajícímu stavu. Z projektové dokumentace nevyplývá taková změna zastavěné ani odvodňované plochy, která by zakládala povinnost změny stávajícího způsobu odvodu srážkových vod. Stávající střecha je sedlová s dřevěným krovem vaznicové soustavy. V rámci přestavby bude do střešní roviny vložen na jižní straně vikýř a na severní straně bude střešní rovina zalomena. Výšková úroveň hřebene se nemění.

Ačkoliv je odůvodnění stavebního úřadu stručné, z projektové dokumentace i z vyjádření dotčených orgánů je patrné, že způsob odvodu srážkových vod zůstává nezměněn. Je uvedeno, že odvod srážkových vod je stávající, což ve svém vyjádření potvrdil i žadatel. Ze stavebně technického návrhu nástavby není patrné navýšení dopadu srážkových vod na střešní plochy. Nově upravované rozvody jsou napojeny na stávající rozvody objektu. Projektová dokumentace neprokazuje změnu množství ani způsobu odvodu srážkových vod oproti stávajícímu stavu.

Dále byly doloženy žadatelem stanoviska a vyjádření, zejména Úřadu městské části Prahy 2, Odbor životního prostředí koordinované stanovisko ze dne 19.4.2023 pod č.j. MCP2/131412/2023 a Hlavního města Prahy, Magistrát hl. m. Prahy, Odbor ochrany prostředí závazné stanovisko ze dne 2.5.2023 pod č.j. MHMP 913906/2023. Dotčené orgány ochrany životního prostředí ve svých závazných stanoviscích neshledaly rozpor záměru s právními předpisy na úseku vodního hospodářství.

Po prostudování předloženého spisu dospěl odvolací správní orgán k závěru, že **odvolání není důvodné**.

Odvolací správní orgán podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu došel k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, a napadené rozhodnutí nebo jeho část změnil. Změnu provedl, protože žádnému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, nehrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Markéta Vacínová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Obdrží:

I. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatel, doporučeně do vlastních rukou:

1. Ing. Zlatuše Buzická, **IDDS: vkage3y**

místo podnikání: Václavská č.p. 160, 251 69 Velké Popovice

zastoupení pro: FRINGS, a.s., Slavíkova 1510/19, 120 00 Praha 2-Vinohrady

2. Hlavní město Praha, zast. Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy, **IDDS: c2zmahu**

sídlo: Vyšehradská č.p. 2077/57, Praha 2-Nové Město, 128 00 Praha 28

3. Městská část Praha 2, zastoupená Mgr. Janem Recmanem, **IDDS: y7yb44i**

sídlo: náměstí Míru č.p. 600/20, 120 00 Praha 2-Vinohrady

II. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu – veřejnou vyhláškou dle § 144 správního řádu:

4. Magistrát hlavního města Prahy, úřední deska po dobu 15 dní s účinky doručení, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město

Vlastníci staveb č.p. 1640, 1649 a 33 na pozemcích parc. č. 1963, 1966, 1962, 1940 a 4127, vše v katastrálním území Vinohrady.

5. Úřad městské části Praha 2, úřední deska po dobu 15 dní pro informaci, bez účinků doručení
sídlo: náměstí Míru č.p. 600/20, Vinohrady, 120 00 Praha 2

Vlastníci staveb č.p. 1640, 1649 a 33 na pozemcích parc. č. 1963, 1966, 1962, 1940 a 4127, vše v katastrálním území Vinohrady.

III. ostatní:

6. Úřad městské části Praha 2, odbor výstavby, **IDDS: y7yb44i**

sídlo: náměstí Míru č.p. 600/20, 120 00 Praha 2 – Vinohrady + spis

IV. na vědomí:

7. MHMP STR – spis